

men 5. Juni 1915 bortfaldt denne Undskyldning for danske Kvinder, og der er ingen Grund til, at de nu skal træde ind i de politiske Vælgeres Rækker, iført Kvindesagens Spændetrøje, eller vedblivende lade den binde nogle af deres bedste Kræfter.

Der er særlig én Sans, som fordres af politiske Vælgere, og hvis Udvikling hos danske Kvinder vil hæmmes af et isoleret Kvindeprogram, det er Alménsansen. Den har Kvinderne i Forvejen kun lidt af, de har hidtil haft saa lidt Brug for den, da de med deres Arbejde og Evner har været henviste til Hjemmet, deres Omgangskreds eller — højt regnet — den By, den Landsby eller Kommune, hvori de levede. — Men det er *den*, der nu kaldes paa hos danske Kvinder, og som det i disse Dage først og fremmest gælder om at faa vakt. —

Kvindernes Valgret rummer én stor Fare for Samfundet, den, at deres Snæversynethed, som er bleven udviklet i Tidernes Løb gennem deres indsnævrede Virkefelt, skal komme til at præge al dets Udvikling. Der har nemlig været nok af Snæversyn i dansk Politik under Mændenes Enevælde, det vilde være

ubodelig Skade, om Kvinderne skulde føre mere af den Egenskab derind.

Derfor bør danske Kvinder nu lægge Hovedvægten paa Udviklingen af deres Alménsans, kun gennem dens Udvikling kan de faa deres Horisont udvidet, og kun derigennem kan Samfundet sikres mod, at danske Kvinders Valgret ikke vil komme til at virke yderligere indsnævrende paa dansk Politik, men derimod gøre denne *mindre* ensidig og *mindre* smaalig, tilføre Fædrelandet nye Udviklingsmuligheder og Værdier og give det fornyet Eksistensberettigelse. —

Gid kommende Slægter maa faa Grund til at velsigne den Dag, danske Kvinder fik politisk Valgret, gid den maa blive en Mærkedag for dem, som den Dag Stavnsbaandet løstes og den Dag, danske Mænd fik politisk Borgerret, er det for os. Men det sker først, naar danske Kvinder forstaa, at Borgerret, Borgerpligt og Borgeransvar ikke kan skilles, men at de i Forening skal udvikle Alménsansen hos os, hvilket er den første og vigtigste Betingelse for, at danske Kvinder kan blive nyttige Samfundsborgere. —

Aalborg, September 1915.

Johanne Rambusch.

## For og imod.

»Det bedste vi kan gøre for at sikre Verdensfreden, er at give Kvinderne Valgret.«

*Anna Howard Shaw.*

I England samles der Underskrifter paa en Kvindeadresse til Dronning Wilhelmina af Holland, hvori man opfordre hende til at fremsætte Forslag om en international Overenskomst mellem Staterne, der kan føre til fremtidig Fred.

I Løbet af Efteraaret skal Spørgsmaalet om Kvindens politiske Valgret

paany underkastes en Folkeafstemning i Staten New York. Som et Vidnesbyrd om, i hvilken Grad Kvinderne agiterer, kan anføres, at Kvindevalgretsforeningerne alene i Byen New York i Oktober Maaned agter at afholde *et Hundrede Møder hver Aften* rundt om i Byen.

De engelske Kvindeblade har i aarevis taget til Genmæle mod den almindelige Politirets Domme, idet de hævder, at Sædelighedsforbrydelser, Mishandling af Kvinder og Børn o. lg. i England straffes langt mildere end de almindelige *smaa* Overgreb mod Retten. I denne Tid gengives i engelske Kvindeblade en kort Notits fra »Mor-

ning Advertiser« for September 1915, der unægtelig tyder paa, at England har en forældet Retspleje. Notitsen lyder: Vognmand C. anklaget for at have ødelagt Hjemmet ved Drik, pryglet sin frugtsommelige Hustru og under dennes Sengeleje at have forsømt og mishandlet Børnene. Efter at Anklagede har modtaget Tilsigelse om at møde paa Stratford Politistation, hvor Hustruen samme Dag er tilsagt som Vidne, har Anklagede angrebet Vidnet med Slag og Spark samt skoldet dets Ansigt med koghed The, ved at kaste det en Tepotte i Hovedet. I Betragtning af, at Anklagede har vist »Foragt for Retten« ved at øve Molest mod det af Retten indkaldte Vidne, er Straffen at forhøje